

Sestry a bratři,

dnes se zaměříme na slyšené SZ slovo z 1. knihy Mojžíšovy Genesis. Popisuje se tam kultické uzavření smlouvy Boha Hospodina s praotcem Abrahamem. Starý, více než 75 letý Abraham je opakovaně ujišťován, že Bůh JE a stále BUDE s ním a s jeho rodinou, a že jeho potomků bude veliké množství – jako hvězd na obloze. Abraham žádá znamení, chce nějaký důkaz; ani se mu nedivíme, vždyť v té době byl A. stále bezdětný, neměl jediné dítě! Hospodin mu vychází vstříc – dává mu znamení. Stvrzuje svůj slib tehdy běžným obřadem při uzavírání smlouvy mezi lidmi – jednotlivci i skupinami. Smlouva bývala tenkrát potvrzována tím, že bylo zabito kulticky čisté zvíře (nebo více zvířat), rozpůleno (rozťato) a zavazující se strany prošly mezi půlkami obětního zvířete, pronášejíce slavnostní smluvní slib. /*“Vydám muže, kteří přestupují mou smlouvu, kteří neplní slova smlouvy, kterou přede mnou uzavřeli. Rozťali býčka na dvě poloviny a prošli mezi jeho díly.”* Jr 34,18/ A krví obětního zvířete byly pokropeny smluvní strany, tedy lidé, uzavírající smlouvu – jak jsme četli z 2. knihy Mojžíšovy: *„Izraelci prohlásili: Poslušně budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil. Mojžíš vzal krev, pokropil lid a řekl: Hle, krev smlouvy, kterou s vámi uzavírá Hospodin na základě všech těchto slov.”* /Ex 24,7-8/ Znamenalo to: Kdo by porušil smlouvu, kterou jsme uzavřeli, ať se mu stane jako tomuto rozťatému zvířeti! To je docela síla, že? Kdybychom měli takto dopadnout při porušení slibu, smlouvy... Při porušení přátelství, manželského slibu, vyrazení tajemství apod. - Zde ve SZ jsou náboženské kořeny Ježíšovy oběti. Takto musíme vnímat Kristovu smrt! **Ježíš se stal jednou pro vždy, zástupně za všechny lidi tím obětním beránkem či býčkem.** Bůh uzavřel – podobně jako před staletími s Abrahamem – s námi lidmi smlouvu; chce být naším milujícím a milovaným Pánem. On smlouvu vždy dodržoval a dodržuje, ale my lidé jsme ji porušili a porušujeme. Měli bychom dopadnout jako ten chudák obětní beran. Abychom takto nedopadli, abychom nezemřeli, zemřel za nás obětní beránek Kristus. Proto vyznáváme, že jeho krev nás očišťuje, zbavuje našich nepravostí, naší nevěry. Jsme křtem pokropeni Kristovou krví. Krev beránka vždycky zachraňovala – vzpomeňte na krev beránků na veřejích dveří při 10. egyptské ráně; kvůli té krvi v izraelských rodinách nezemřel prvorozený syn. Tady umírá Boží Syn. Při poslední večeři s učedníky Pán Ježíš řekl: *„Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá.”* /L 22,20/ **„Byl za nás obětován velikonoční beránek – Kristus.”** /1K 5,7/

Sestry a bratři, máme ještě necelých 5 týdnů do Velkého pátku, abychom tuto hlubokou biblickou zvěst promýšleli, pochopili a hlavně přijali. Každý z nás, ty, já jsem měla být rozřata, protože jsem nedodržela smlouvu lásky a věrnosti s Bohem. Místo nás, místo tebe, místo mne byl obětován Ježíš Kristus. Dávný rituál smlouvy – rozpůlené zvíře, krev, oheň – to nejde zapomenout. Vstoupils', vstoupilas' do smlouvy s Bohem? Křtem, vyslyšenou modlitbou, úlevou při odpuštění, smíření...? Vstoupil jsi, vstoupilas' do smlouvy? To nejde zapomenout! - Nezapomeň!

/Jindřiška Buttová, 2. postní neděle 17. 3. 2019 Praha 4 Krč/